

پروفیسر راز محمد راز: د پښتو قصه ایز ادب نوبت گر او رجحان ساز لیکوال

Professor Raaz Mohammad Raaz: A Trendsetter and Innovator of Pashto Fiction

محمد نعیم ازاد*

Abstract:

This article begins with introductory remarks about novel writing and sheds light on what novel is, how and when it came into existence, how it derived from Italian literature into English and substituted the ancient romances and fables. The term novel originated from the Italian Word *Novella* and took place of ancient romances and fables; thus, it paved the way for realism.

Fables and romances were intertwined with romanticism and were heavily embodied by fictional narratives and superstitions, which means that the fables and romances were comprised of fairy tales and tales of transcendental powers. However, novel cleaned the world of literature from these types of fiction and empowered it to be more realistic. Hence, novel is considered to be woven in realism.

This article introduces novelist late Raaz Mohammad Raaz as a follower of realism, and attempts to define and recognize his eminence in Pashto literature.

Key words: The holly sinners, Novel, Fables, Romanticism, Realism in Pashto Literature.

کله چې ما د نوموړي ناول لیکوال ارواښاد راز اردو ناول "دي هولي سینرز" و لید او په خپل خیال مي ترې د "سپېڅلو گناهکارانو" مانا په داسي ډول واخستله، چې د خیال نیلی مي د زمان په اوږدو کي تر داسي پیغامبرانه کرکټرونو پورې و رسېدی، کوم چې په خپل خپل وخت کي د ټولني له خوا له ډېرو درنو او وړتیا وژونکو رویو سره مخامخ شوي دي. خو بیا یې هم خپله سپېڅلې لاره نه ده پرې ایښې او تر مرگه پوري یې وړ فکر پاللی او له سپېڅلتابه سره مل پاته شوي دي. که څه هم څوک له خپله ځایه او کوره شړل شوي، ځینو ته لکه سقراط د زهرو جام ورکول شوی دی، ځینې په کاپو ویشتل شوي او ځینو د زندانونو پر مرگنیو ستونزو گاللو سربېره د ټولني زهرجنې رویې هم زغملي دي او د غربت درنې څپېرې یې هم خوړلي او یو شمېر داسي هم وو، چې د دار مراندي یې په لوی زړه مچ کړلي او مرگ ته یې هرکلی ؤ وایه.

* Pashto poet, Writer and Supervisor of Pashto News PTV Quetta

همداسي کردارونو د وجدان په ډاډمنتيا او ټولنيز کردار تلپاتي نوم و گاتپه او د اولسونو په زړونو کي يې د تل لپاره ځای و موند، چي تر پېړيو پېړيو وروسته يې نن هم تلپاتي کردارونه مودته د هغوی د سپېڅلتابه باور را کوي.

مانا دا هغه پوهنيزه وړتيا لرونکي مبارزو او مقاومت کوونکي کردارونه دي، چي تر نوک لاندي يې خيره نه ده پرې ايښې او د ځپليو اولسونو په ملاتړ يې د هر ډول جابرانو او زورورو په مخکي په واز کومي د هغوی ناوړو ته ناوړي ويلې دي او د هر چا د وړتيا او ښېگړو ستاينه يې کړې ده، آن چي د خپلي ټولني دوديزه چاري يې هم "چي خپل ارزښت يې له لاسه ورکړی او له کاره لوبدلي وي. بې له وېري په لوی زړه څرگندي کړي دي او د هيڅ کوم زورور او خپلوانو د خوابدی او خواشینی خيال يې نه دی ساتلی.

هو! کله داسي هم شوي دي، چي ټولنيز ذهنيت د واکدارانو له خوا د ځينو شومو هدفونو لپاره د گوداگيانو په مرسته په شعوري توگه د ځان ځانی (Individualism) "مانا خپل کار کوه. په چا کار مه لره" له سياست څخه د لېري ځغستا او بې پرېتوب اپارتايد (Apartheid) ناروغی ته ور ټپل وهل شوی چي له کبله يې ځينو زورواکانو د خپلو گټو لپاره داسي سپېڅلي کردارونه د خلکو په وړاندي گناهکار جوت کړي دي او په سزاو يې هم رسولي دي.

مانا هغه سپېڅلي کردارونه چي په خپل زمان او مکان کي له ټولنيزي ناپوهی څخه په کار اخستلو د مهالنو واکمنانو، جابرانو او خپلو گټو پالونکو په لمسون او هڅه گناهکاران بلل شوي وي، خو د وخت په تېرېدلو سره د دوی سپېڅلتيا، رښتينوالی او دريځ بيرته خلکو ته رښتيا ثابت شوی وي، لکه سوکرات ته چي زهر ورکول شول او داسي په ډېرو مخکښانو پسې بېلا بېل تورونه خواره کړل شول، خو هغوی بيرته په خپل ارزښت خپل ژوند او رښتينتوب جوت کړی دی.

داسي سپېڅلي مجرمان په هره زمانه کي د هري ټولني په برخه شوي دي، چي د خپل وجدان په پيغامبرانه کردار او ډاډمنتيا سره د بېوزله او ځپلي اولس په ملاتړ د هغوی په څنگ کي درېدلي دي او د جابرانو په وړاندي يې د ولي توان لرلی دی.

نن هم په شاته پاته ټولنو کي داسي کردارونه له همداسي ناوړو رویو، ذهني ځور او آن چي د زندانونو توري خونې ورته پرانستل شوي او زولني ورته شرنگېدلي دي، د ذهنونو د روزنيزي غورېدني لاره ورته ډب شوې آن چي گناهکاران هم بلل شوي دي.

ښاغلی ناول ليکوال ارواښاد راز هم زمود د ټولني له داسي سپېڅلو گناه کارانو څخه وو، چي د ټولني له خوا د يو لړ وړتيا وژونکو رویو سره پر مخامخ کېدا سرېره يې هم د ټولنيز فکر ژغورني او ژوند هوسايني لپاره د فکري روزني دغه سپېڅلي گناه ته زړه ښه کړی وو او دغه مقدسه لاره يې د پنځ يا تخليق پر وړو د وجودي مرگ تر پولي پوري و پالنه، که څه هم نوموړی د تاريخ استاد،

فيلسوف، شاعر، لنډه كيسه ليکوال او ناول ليکوال ؤ، خو دلته يې له تخليقي هڅو څخه يوازي پر ناول خبره کوو.

څېړونکي ناول د اتالوي ژبې Novella توري بولي، چي تر ادبي سفر او مېنود وروسته يې انگرېزي ته په رسېدلو د ناول بڼه غوره کړه. لغوي مانا يې نوي شى دى. په ادبي دنيا کي يې د نوښت او ابتکار پوښ ځکه اغوستى دى، چي د کلتوري تهذيب او تمدن په منځ کي د راتلونکي جدلياتي پړاو يا ټکر او نښتي پر مهال د ذهني غورېدا لپاره خپله ادبي چاره تر سره کوي. د ناول په اړه په نقد او تنقيح کي ليکلي، چي:

"د اطالوي ژبې ټکي Novella چي کله په ادبي سفر د Boccaccio ادبي کاوش Decameron په ذريعه د اټلي نه انگلېنډ ته ورسېدو، نو د Novella نه Novel ناول شه. د ناول لفظي معنی ده، يو نوی څيز، په ادبي توگه د نوي څېز نه مراد نوی ايجاد دريافت يا نوې ټکنالوجي نه ده؛ بلکې انگرېزي ادب ته د يو نوي صنف يعني ناول راتگ دى، ناول ته نوی څيز ځکه ويل کېږي، چي دا د مودو مودو راسې د مروج Romance په ضد راغلی دى." (1)

"پورته ياد شوی بوکاجيو Boccaccio د اېتاليې نوموړی شاعر دى، چي اوولسمه زېږدیزه پېړۍ ته نژدې يې په اتالوي ژبه ډيکامرون Decameron نومي کتاب را منځ ته کړی او د نوموړي د ياد ښنير (تصنيف يا تاليف) په اړه ويل کېږي، چي دا کتاب سل کيسې لري او په لس ورځي کي ويل شوی يا ليکل شوی دى." (2)

د همدې ژوندۍ اتالوي ادبي هڅي او کاوش له لاري دغه ژانر انگلېنډ ته ورسېد او له Novella څخه Novel شو، چي مانا يې په نويوالي سره مخکي هم وړاندي شوه. څرگنده دي وي، چي انگرېزي مخکينۍ ډرامې هم داستاني ډوله منظومي وې، په دې اړه ښاغلی ليکوال دروېش درانی داسي ليکي چي

"په پوهنتون کي يو بل نوی او زما د پاره ډېر په زړه پوري شى چي په مخه راغی؛ هغه ډرامه وه. د انگرېزي مخکينۍ ډرامې منظومي وې، د منظومي ډرامې دغه روايت انگلستان ته له يونانه راغلی وو، دلته پکي کرسټافرمارلو دا بدلون راووست، چي له نظمه يې قافيه و غورځوله، معری يې کړ، دغه معری نظم بيا شکسپير په خلاص مټ په خپلو ډرامو کي و کاراوه." (3)

د بدلون او تحول د همداسي غوښتنو په رونا کي ټولنيز ادب د وختونو په اوږدو کي له مدني پرمختگ سره سم د تهذيبي څپو په بهاند بدلون سره د ځينو دوديزو خو له ارزښته لوېدلو چارو "چي د مهالني ټولنيز ژوند په بهير کي د جدلياتي عمل په مېچن اېل کېږي. د ټولنيزو ذهنونو په چان او

واک سره د ناورټيا په باور د انتبي تهپسز کندي ته لوپري" د داسي خويونو و پرېنبوولو ته د ټولنيز ذهن په اېلېدلو او غوړېدا کي د مرستي چاره تر سره کوي، چي همدا د ادب دنده ده.

دا بدلون يا تحول مور د وختونو يا زمان په اوږدو کي د پښتو په ادبي نثري او شعري اصنافو آن چي په تاريخ کي هم په ښه توگه ليدلای سو، چي ذهن پکښې له خيالي نړۍ څخه رښتيني نړۍ ته لاره وهلي او له خيالي نړۍ څخه يې رښتيني نړۍ ته د ټولنيز فکر اېلولو هڅي کړي دي.

د پښتو شعر په څرگند پيل کي ښکاري، چي ژوند ته نژدې او د رياليزم په پړاو کي گامونه اخلي، خو وروسته يې په ناهيلۍ او ناامېدۍ کي د ټولنيز ژوند د سمون او فکري روزني له بار څخه وږي سپکي کړي او خيالي دنيا ته يې ځان رسولي دي.

د پښتو شعري ژانر د داسي بدلون په اړه لوی استاد ارواښاد حبيبي ليکي چي:

"ادب چي د ژوندانه سره مل نه وي، نو هغه ژوندي ادب نه سو گيلای. د پښتو ادب په خپلو منځنيو دورو کي د خوشال خان له جنبش سره د پښتنو د سياسي او اجتماعي ژوندانه سره ربط پيدا کړی ؤ، خو دغه حرکت وروسته د نورو ادابو تر اثر لاندې ضعيف سو او زموږ شعر د تصوف او ادبي حوصونو په کړو وړو کي هغه د ژوندانه د اصالت رنگ څه بايلود. رحمان بابا دغه حياتي متاع د مادې له چارچوبه يو اسماني او روحاني فضا ته ورسوله. شيدا او حميد د لفاظۍ او نازکخيالۍ او هوسناکۍ په چاپېر کي سره را دې خوا او هغې خوا ته کړه او حتی ځيني خلکو خوارکی ادب د مضمضي، استثناق او استنجا په احکاماتو کي هم را و نغښت". (4)

د نهيليو او ناامېديو له کبله د شعور په خيالي نړۍ کي د اوسېدا خوبونو شاته يو شمېر لاملونه وي، لکه د پوهنيزي او اقتصادي وړتياوو په نه شتون کي چي ټولنه د ځان ځانۍ يا انډويډوالييزم لوري ته لاره وهي، همداسي د گڼ شمېر ټولنيزو اړتياوو په وړاندې لږ وړتياوي نه شي کولای، چي د ټولنيزي ودانۍ ذهن دي له نهيليو څخه و ژغوري، د داسي لاملونو څېرل او د هوارولو لاره ټولنه ته روڼول پوهنيزه وړتيا غواړي.

دا چي دلته خبره د ناول ده، نو ناول هم د زمان په اوږدو کي له داسي بدلون او تحول سره مخامخ شوی ژانر دی، چي اوسنۍ بڼه ناول يې په ډېرو ژبو کي د ټولنيزي فکري روزني لپاره خپله غېږ پرانستې او ليکوال پکښې خپله طبع آزمایي کوي. پوهان د ناول زړه بڼه رومان پاموي او وايي، چي ناول د رومان ځای نيونکی دی، مانا دا چي ناول د رومان پرمختللي بڼه ده، په دې لړ کي ارواښاد استاد روهي ليکي، چي:

"د روماتيسزم نوم د روماتيک (Romantic) له صفت څخه مشتق شوی دی، چي د روماتيک کلمه هم د زړې فرانسوي له رمانز (Romanz) څخه اخستل شوې ده، چي معنی يې رومانس (Romance) يا ناول (Novel) دی، لېکن دغه کلمه د لومړي ځل لپاره د

(۱۶۵۴ع) په حدودو کې په انگلیسي ادبیاتو کې استعمال شوي ده. د رومانتيک مانا ده، د رومان په شان، چې مجازاً د خیالي او موهومي په مانا استعمالېده. (5) دا چې ناول د رومان ځای ونیوی او د رومان په ضد راغلي صنف Novel ته ځکه نوی شی یا ناول و ویل شول، چې د هر زاړه ځای نیوونکي څه ته نوی ویل کېږي او دا ولي راغلی، د دې شاته نفسیات څه وو؟ په دې اړه خبره څېړو.

په پښتو ادبیاتو کې د داسې بدلون او تحول لپاره د لیکوالو د زړه ږغ او هیلي په لیک کې هم تر سترگو کېږي، په دې اړه ارواښاد صابر یو ځای داسې لیکي چې:

"یوه زمانه وه، چې پښتو کې کیسې وې؛ افسانه نه وه. داستانونه وو؛ ناول نه وو. د ودونو او بناو په مجلسونو کې به تمبلونه وو؛ ډرامه نه وه. خلکو به سفر کولو؛ سفرنامې او راپورتاژونه به یې نه لیکل. نقلیانو به په مجلسونو کې ټوټي ټقالي کولې؛ دغه ټوټي ټقالي به د ادب برخه نه ګرځېدلې. په روزمره ژوند کې به تنقید وو؛ خو د ادب له تنقید نه خالي وو. تحقیق به کیدو؛ خو تحقیق ته کتابي بڼه ایله اوس په دغه جدید دور کې ورکړې شوه." (6)

د رومان دغه بڼه په پښتو کې د داستان په بڼه وینو، چې د منځپانګې او محتوا په ژورلید سره یې لوستونکي د لیکونکي په خیالي نړۍ کې اوسېدل پاملرې شي.

د رومان او داستان نوې بڼه ناول دی، چې منځپانګې یې په بدلون او تحول سره له خیالي نړۍ و رښتیني او حقیقي نړۍ ته لاره وهلې ده او پښتو ته راتګ یې د یوې پوره پېړۍ اوږدول په بر کې نیسي، چې د خپلو مهالنیو ژوندنیو غوښتنو سره سم یې د ریالیزم مفکوره په ځان کې ځای کړې او ژوندانه ته یې په بڼه توګه جواب ویلی دی. د ریالیزم په اړه ارواښاد روحي لیکي:

"ریالیزم د معنی د اتساع له مخې د ژوند او واقعیت څرګندولو ته وایي، نو پر دې اساس هغه ټول ادبي آثار چې ژوند یې په واقعي او رښتیني ډول بیان کړی دی. ریالیستیک بلل کېږي او د همدغه تعریف له مخې باید و وایو، چې په ادب کې د ریالیزم رېښه ډېره لرغونې او پخوانۍ ده. ویل کېږي، چې د یونان مشهور شاعر (هومر) د دوو ادبي مکتبونو ریالیزم او اېډیالیزم پلار دی." (7)

لوستونکو ته د رومانټیسیم او ریالیزم د منځني توپیر لارښه څرګندولو لپاره د استاد روحي یوه سپړلې خبره را اخلو، استاد رومانټیسیم او ریالیزم داسې بېلوي:

استاد د چاپېریال په وړاندې کولو د رومانټیسیم په اړه لیکي چې:

"په داسې شرایطو کې اکثر هنروال له ټولني او د وخت له جریان څخه بېزاره کېږي، ځینې له واقعیت څخه تښتي او د خیال او تصور ځنګلونو ته پناه وړي، ځینې د عاج په مانۍ کې کښېني او ځانته د خیال جهان جوړوي، ځینې د هنر د ښکلي مجسمې په مخ او زلفو لاس وهي او خپل وخت پرې تېروي او هنر د هنر لپاره خپل شعار ګرځوي، ځینې نور د تېرو

وختونو او عظمتونو په فکر کي لوېږي او هيله کوي، چي د گړي ستنې به بيرته را وگرځوي". (8)

وروسته بدلون راوړونکي ذهنيت ريباليزم ته داسي لاره وهي. استاد ليکي.

"خو! څه موده وروسته ځيني مفکرين د خپلي توجه واگي د واقعي دنيا خوا ته را کاږي، د دوی په زړونو کي د اميد ډيوې بلېږي. د دې پر ځای چي د خپل سوز نغمې د تخيل پر وزرونو اسمان ته ولېږي. د مخکي پر مخ يې سويو زړونو او څيري گړوانونو ته د تحفې په ډول وړاندي کوي، شاعر او ليکوال د خپل وخت فجايعو او مظلمو ته گوته نيسي او زيار باسي، چي د پردې تر شا کارونه خلکو ته په رښتيني بڼه وښيي". (9)

په پښتو ادب کي د رومان استازيتوب داستان کولای شي، چي بڼه يې منظومه او په پښتو ادبي بهير کي بڼه پرېمانه برخه لري او په خپل وخت کي يې د ژبي په وده او پرمختگ کي پوره لاس لرلی دی. پوهان يې داسي ارزوي، چي په رومان يا داستان کي د خيال او خوږلت تصور، مهماتي کارنامې، د اولس او رښتيني ژوند پر ځای خيالي نړۍ انځوروي او بڼه يې منظومه وي.

خو په بدلون او تحول سره چي کله ناول د رومان او داستان ځای نيسي، مانا ذهني پړاو له رومان تيسزم څخه د خپلو مهالنو غوښتنو په رونا کي ريباليزم ته لاره وهي، نو د نظم ځای يې نثر ته پاتېږي، ژبه يې اولسي او د رغبت زمينه يې د تصوراتي او خيالي نړۍ پر ځای رښتيني او ژوندۍ نړۍ ته را کوزېږي، د ټولنيز ژوند او سيمي کره وړه انځوروي، د نقل ځای عقل نيسي او د وگړنيز ژوندانه ورځنۍ چاري پکښې را نغاړي، پر وگړنيز يا انساني ژوند را چورلي او د انسانانو له يوبل سره د رويو، پوهي، تهذيب او مدنيت اړخونه د هغوی په خپله ژبه بيانوي، چي د ليکوال ارزښت يوازي استازيتوب ته پاتېږي، مانا دا چي ليکوال په خپله پوهه او دانش له ټولنيز ژوند څخه په ژورليد تومنه تر لاسه کوي او د کرکټرونو په ژبه د وگړنيز ژوند ښکاري او ناوړي انځوروي. په همدې بهير او جريان کي يې د لوستونکي لپاره خپل فکري ميلان هم نغښتی وي، چي و ټولنيز ذهن ته د خپلي پوهي په موند د ټولنيزي ودانۍ او پرمختگ لاره پرانيزي او ژبه پر ژبه يې فکر تر اولسه و رسېږي. په داسي پړاو کي د هنر او په ځانگړي ډول د ناول په اړه استاد عطايي ليکي:

"د بورژوازي ټولني د حماسي هنر فورم په مانا دا چي د ريباليزم (واقعيت پالني) له اصل سره به نه پرېکېدونکي اړېکي لري، د دغه يادوني سره د غلط مهمۍ د ازالې په توگه بايد و اويم، چي د رومان تيسيزم د ادبي ښوونځي (مکتب) پيروانو هم ناولونه ليکلي دي او موږ هغه د ناول له چوکاټه نه باسو، خو په هغو کي تر واقعيت تخيل زيات ځای نيولی دی، نو ځکه د فساد په لوڅولو کي "چي د ناول جدي وظيفه ده" کمزوري پاته شوي دي". (10)

مانا دا چي استاد عطايي د ټولنيز فساد لوڅول د ناول جدي وظيفه گڼلې ده او د ناول په حماسوي او مبارز فورم بللو سره يې په گوته کړې ده، چي دا د ريباليسټيکي پړاو استازي هنر دی او هم دا هغه

ٽولنيز ارزڻت دي، چي د داستان او ناول د توپير منحنی ڪرنبه را ڪاري او د همدې ارزڻت په نه پاللو سره داستان د زمان په اوږدو کي د ٽولني له پامه ځان ځکه و يوست، چي د ٽولني غوښتني نه پوره کونکي هر څه له پامه لوږي، آن چي هغه ژبي هم له منځه تللي او خپل ژوند له لاسه ورکړي دي، چي ٽولنيزي غوښتني يې نه دي پوره کړي او هغو ليکوالو چي د ځاني گټو ساتونکي يا بورژوازي ٽولني د ځبښناگرو او ښکېلاگرو عناصرو په وړاندي يې د وجدان پر ږغ باندي غوږ کونې اچولي وي، له وږي يا ځينو نورو لاملونو له کبله يې د داسي حماسوي يا مبارزو هنرونو په پالنه مبارزه نه وي تر سره کړې؛ هغوی د روماتيسيزم لاره غوره کړې او خپل ارمانونه يې په خيال کي اږولي او را اږولي وي.

د داسي پښتو ناول ليکوالو په لږ کي د همدې ريالستيکي لاري پالونکي ليکوال يا په بله ژبه ريالستيک اپروچ لرونکي ښاغلي راز محمد راز هم دي، چي په خپلو ناولونو کي يې د پښتني ژوند د رښتيني انځور وړاندي کولو هڅي کړي دي.

د همدې ادبي دندي او په ځانگړې توگه د ناول د اصالت په اړه اردو ليکوال د ډاکټر فاروق عثمان د کتاب (اردو ناول میں مسلم ثقافت) په حواله ليکي، چي:

"ايک اجتماعي ناول میں پورے هجوم کو افعال و اعمال کے ساتھ پیش کیا جاتا ہے، لیکن کسی بھی ہیئت اجتماعیہ (سوسائٹی) کے

رجحانات اور میلانات کو سامنے لانے کے لئے ضروری ہوتا ہے، کہ پس منظر میں کسی انقلابی تحریک یا پھر ایک بڑی اور طویل

جنگ کو لایا جائے۔ کیوں کہ یہی وہ لمحے ہوتے ہیں، جب کوئی بھی ہیئت اجتماعیہ ایک اجتماعی رد عمل کا اظہار کرتی ہے۔" (11)

ژباړه: په يوه ټولنيز ناول کي بشپړ ټول له خپل کره وړه سره وړاندي کېږي، خو د هر ټول د کړو وړو څرگندولو او وړاندي کولو لپاره اړتيا د دې وي، چي په شاليد کي يې يو انقلابي غورځنگ يا بيا يوه اوږده جگړه را سربېره کړل شي، ځکه چي دا هم هغه شېبې وي، چي يو ټول په ټولنيز غبرگون سره خپله څرگندونه تر سره کوي.

د همدې ادبي دندي او ناول د اصالت په ساتلو سره په خپل وخت کي د خپلي ټولني په استازيتوب تر سره کولو ښاغلي ناول ليکوال راز هم په رښتيني ډول د خپل ټول په انځوريز کره وړه وړاندي کولو او د هغې و شاته په ټولنيز زړه او ذهن کي د يوه پټ خولي غورځنگ او سړې جگړې په را سربېره کولو بريالۍ ځکه ښکاري، چي د جمود خوښوونکو ذهنونو او د خپلو ناوړو له لوڅېدلو څخه وږه لرونکي بهير له خوا د ژوند په ښار کي د فکري هينداري په لاس کي لرونکي دغه ليکوال له وړتيا وژونکي روپې او غبرگون سره مخامخ کړل شو، ولي چي قبائلي، روايتي او له پوهنيزي وړتيا څخه بې برخي ټولنه په زاړه چاپيريال کي د اوسېدلو داسي ذهن او زړه لري، لکه يو خوبولي سړي چي وينبېدا ته زړه نه ښه کوي او هر وينوونکي ږغ ته په کرکه خپل غبرگون ورکوي، نو په زاړه چاپيريال کي خوښ ذهنونه هم داسي نفسيات او خويونه لري، چي هغه اووښتون او تحول ته زړه نه ښه کوي، چي دوی له خپلي خوښي باسي، خو د وخت په اوږدو کي يې پوهنيزه، ادبي او هنري وړتيا په منښود منښود د

داسي اووښتون زغم ته چمتو ڪاندي، په داسي ڪردارونو کي مزاحم ڪردارونه تل له داسي ورتيا وڙونڪو رويو او غبرگون سره مخامخ ٿي، لڪه د راز صاحب د ناول په منڇپانگه کي چي په لوی زړه د ٽولني د ځينو ڪردارونو د ښڪاره ڪولو او لوڇولو مزاحمت او مقاومت تر سره شوی دی.

په قبيلوي او روايتي پراو کي د اوسپدونکي ٽولني لوی شمېر جمود خوبوونکی ذهن او زړه لري او د داسي مزاحمت او مقاومت په وړاندي د بل چا خبره به له پام او فڪره پر غور نيسي او ببخايه چوڪڀري، چي د ٽولنيز پرمختگ او گتو په وړاندي د ځينو شومو هدفونو، سياسي او ځاني گتو په پاللو سره دغه فڪري خوڻبت او نوبت له توروونو سره مخامخ ڪري او له هر ڊول قبيلوي، روايتي او مذهبي نفسياتو څخه په ناوڙه گتو اخستلو او ورسره توان پر بنسٽ د فڪري نوبت دغه استازي د گناه ڪارانو په قطار کي و دروي، چي د څه وخت لپاره همدغه چاره د زورپالني ذهن او زړه لرونڪو ته تسڪين په برخه ڪوي او د ژوند پرمختگ به له ځنڊ سره مخامخ ڪوي.

خو په فڪري نوبت او خوڻبت کي دومره رښتوني ځلا، پياوڙتيا او ژوند وي، چي د جمود خوبوونکي دي بهير په وړاندي که څه هم د څه وخت لپاره تت او له ځنڊ او ځنڊ سره مخامخ شي، خو په ٽولنيز ذهن او زړه کي په ځای موندلو سوکه سوکه خپله پياوڙتيا او ځلا بيرته را سربيره ڪري شي، لڪه د رومانتيڪ پراو په وړاندي چي د ريبليستيڪ ذهن پياوڙتيا په خپل اووښتون او تحول کي بريالي شوي ده، همداسي د جمود خوبوونکي ذهن په وړاندي د زمان په اوږدو کي پرمختگ خوبوونکی ذهن خپله بريا تر لاسه ڪوي او زمان په اووښتون او تحول منلو سره په خپل ذهن کي دغه ٽوڪڊلي نبالگي پياوڙي ڪڀري او له خپلو ورستو او ناوڙو دوديزو خوبونو څخه ځان داسي ژغوري، لڪه د اڳي له خول څخه را وتلي چيچي چي مرداره ښڪه غورځوي.

په ٽولنيزه فڪري رغونه يا ذهن سازي کي په ياد شوي مزاحم او ڊاڊمن ڪردار باندي د ښه پوهيدا لپاره د اروانباد راز د كيسه ايز آثارو يا نښروونو لوستل ڇڪه اڀين دي، چي د راز هوڊمن ذهن او زړه په ٽولنه کي د زمان له گن شمېر رازونو څخه په خپله پوهه او دانش پرده پورته ڪري ده او د داسي پتو ساتل شوو ناوڙه ڪردارونو په برښوولو او لوڇولو کي له ښاغلي راز سره د خپل وجدان په ڊاڊمنتيا سره خپل مزاحم او مقاومت ڪوونکي فڪر ڊڀه ملگرتيا او مرسته ڇڪه ڪري ده، چي د نوموڙي ذهن او زړه د ٽولنيز ژوندانه پر سرچينو باندي په پوره توگه ځان او بکري وو.

د داسي ناول ليکوال په اڀه يو اردو ليکوال ليکي چي:

"ناول نگار زندگي کے سرچشموں سے جتنا قریب ہوگا، اتنا ہی اس کے ناول زندگی کی ترجمانی کا حق ادا کریں گے۔" (12)

ڙٻاڙه: (ناول ليکوال چي د ژوندانه سرچينو ته څومره نڙدي وي؛ ناول به بهي هومره د ژوندانه استازيتوب په ښه توگه تر سره ڪري وي.)

مور د ارواښاد د ناول په لوست سره ويلاى شو، چي نوموړى خپل ټولنيز ژوند ته څومره نژدې او په څومره ژورليد سره يې ټولنيز ژوند څارلى وو.

د نوموړي د ژبې او په ليک کي خوږلت ځکه شته، چي شاته يې ادبي وړتيا او مدنيت خوښوونکى مزاج او ذوق درلودى، هم هغه پورته ياد شوى ليکوال ليکي:

"ناول نگارى ادب کي تهذيب اور تمدنى مزاج کي لطافت سے تعلق رکھتی ہے" (13)

ژباړه: (ناول ليکوالى د ادبي تهذيب او مدنيت لرونکي مزاج له خوږلت سره اړه لري.)

يو اعتراف به دا هم وکړو، چي په پښتو ادب کي پر فکشن باندي د وراشو يا مباحثو سپرلو او ژوري مطالعې په روڼا کي له نړيوال ادب سره د هغوى د پرتله کولو او ارزښت ټاکلو لپاره زمور ټولنيز علمي پړاو دومره لاره نه ده وهلې، چي د ادب ژورليد لرونکي دي ډاډه يا مطمئن کړاى شي، خوبيا هم د نهيلۍ له پړاو څخه د وتلو لازي پرانستل شوي دي، څېړونکي او شنونکي لگيا دي، چي دغه پوښتنې ته په بنه توگه ځواب و وايي، په دې لړ کي ځوان او بناغلى څېړونکى سميع الدين ارمان د جهاني يا نړيوال ادب د پراخو ابعادي مظهرونو په لړ تر څېړنه وروسته ليکي، چي:

"د ويني د اثر مظاهر د زمان او مکان په کوم کوم گوت کښې خپل تاثير ژوندى ساتي؟ دا او داسي نورو بلها مباحثو لپاره خو انگرېزي، فرانسيسي، جرمن او يوناني ادب ډېر غني او معتبر دى، خو د پښتو ژبې يو ستر ليکوال لوى ناول نگار پروفېسر راز محمد راز هم دا مباحث په خپل شاهکار ناول "عاشو لمر او باران اوري" کښې نه صرف واضح کړي دي بلکې د کردار په صورتونو کښې يې د دې د اطلاق نمونې او مظاهر هم تشکيل کړي

دي". (14)

پايله دا چي مور د ارواښاد راز په خپلو ناولونو کي د ویر او وسعت لرونکي ټولنيز ژوندي نظر په مټ د خپل وخت د استازو ناول ليکوالو په قطار کي درولاى شو او په ځانگړې توگه ارواښاد راز ته په لوى زړه د پښتو ناول ليکوالو په لومړيو سرلارو کي ځاى ورکولو او د هغه چا پخوانۍ خبره اوس پښتو ناول په لوى زړه ځوابولاى شي، لکه ارواښاد صابر چي دا پوښتنه چي "په پښتو کي ناول شته؟ په ۱۹۸۶ز کال کي داسي ځواب کړې وه، چي:

"شته خو دى، خو د نشت برابر دى، ما پورته ويلي دي، چي پښتو کي لا مکمل جامع او

معياري ناول نه دى ليکلى شوى". (15)

له دې ځواب سره په هغه وخت کي هم ځينو ليکوالو لکه مفلس دراني، طاهر اثر ايريدى او نورو ليکوالو په خپل غبرگون ورکولو سره اختلاف ايښى وو، چي يو خو زما په خيال د ارواښاد صابر رسايي يوازي د اوسنۍ خيبر پښتونخوا تر چوکاټه پوري وه او يا يې د سياسي اړتياوو له جوري د استاد ناول ليکوال ارواښاد نور محمد ترکي او نورو ناولونه له پامه ايستلي وو، خو د داسي پوښتنو

ځوابولو لپاره اوس پر يادو شوو ليکوالو سربره د ارواښاد راز غوندي ناول ليکوالو او پوهانو په ملتيا پښتو ډ پر څه په لاس کي لري.

د ټولني او راز په منځ کي د ميني راز څه دی؟ د دې خبري د څرگندولو لپاره په ۱۸۶۵ز کال د سعدي کلام څه برخه په روسي ژبه ژباړونکی مستشرق روسی خولموگروف ليکي، چي:
"سعدي د خلکو د ژوند توصيف کوي، ځکه خلک د هغه آثار لولي". (16)

نو موږ باوري يو او په لوی زړه ويلای شو، چي د راز آثار ټولنيز رازونه دي، ځکه يې ټولنيز او پرمختگيز فکر لرونکي خلک د لوست تلوسه او مينه لري. رازونه مي ځکه ورته و ويل، چي د لوی شمېر خلکو د زړه هغه خبري د قلم په خوله شوي دي، چي دوی يې د ويلو توان نه لري.

دا ځکه چي راز په کاسمک سکسوپلېزم کي د اظهار کومه لاره، کوم معيارونه او کوم آرونه يا اصول ټاکلي دي؛ هغه د نوموړي د زړه ريغ او د نوموړي د ليک په تگلاره کي هم هغسي ذهن او زړه داسي خور ښکاري، چي لوستونکی يې احساسوي، د اظهار په لړ کي ليکي، چي:

"کاسمک سکسوپلېزم، اظهار او هغه هم بې خوفه لوخ اظهار خپل جمالياتي اصل الاصول ټاکي او دا نظر لري، چي تخليقي اظهاريت بايد د احساس او جذبې څرگندوني په زپورتيا تر سره و رسوي او د ټولني د رجعتي عکس العمل څخه بې پروا مبارز زړه او ذهن و لري".
(17)

راز د تخليقي اظهاريت پر مهال د پوهنيزي وړتيا او عقل په مهار د احساس او جذبې په کارولو کي له رجعتي غبرگون څخه بې پروا په لوی زړه معياري، کره او جمالياتي تگلاره پالي.

همدغه دغه تگلاره پالل د پرمختگيز ذهن او زړه لرونکو لپاره مشال دی، چي ټولنيز وجود د ښه سباوون لوري ته بيولای شي.

حوالي

- (1) ترکزی، ایاز الله، نقد او تنقیح، خپروونکی؛ باچا خان ترست خپرنیز مرکز، (۲۰۱۸)، مخ ۴۰
- (2) https://en.wikipedia.org/wiki/The_Decameron
- (3) درانی، دروېش، کره کتنه او د هغې زغمل، صحاف نشراتي موسسه کوټه/ کندهار، (۲۰۱۸)، مخ ۲۷۸
- (4) حبیبی، عبدالحی، کابل مجله؛ خپروونکی، د افغانستان د علومو اکاډمي، (۱۳۶۰ل)، مخ ۷۹
- (5) روهي، محمد صدیق، خپرنډوی. ادبي خپرنی، خپروونکی، دانش خپرنډویه ټولنه (۱۳۸۶ل)، مخ ۳۸۶
- (6) صابر، محمد ایوب، نقد حیات، خپرنډوی، کلاسیک خپرنډویه ټولنه، (۲۰۱۶)، مخ ۱۸
- (7) روهي، محمد صدیق، خپرنډوی. ادبي خپرنی، خپروونکی؛ دانش خپرنډویه ټولنه، (۲۰۰۷)، مخ ۳۹۵
- (8) همدغه، مخ ۳۹۴
- (9) همدغه، مخ ۳۹۴
- (10) عطایي، محمد ابراهیم، په پښتونخوا کې پر نوي ناول لیکنه لنډه خپرنه. مشموله د پښتونخوا داستاني ادبیات، خپروونکی؛ پښتو ادبي غورځنگ، د نعیم ازاد په زیار، (۲۰۱۲)، مخ ۵۶
- (11) ناشاد، ډاکټر ارشد محمود، اصناف ادب تفهیم و تعبیر، خپروونکی، نیشنل بک فاونډیشن، (۲۰۱۶)، مخ ۹۰
- (12) همدغه
- (13) همدغه
- (14) ارمان، سمیع الدین، کرکشن، خپروونکی؛ اعراف پرنټرز پېښور، (۲۰۱۸)، مخ ۱۳۸
- (15) صابر، محمد ایوب، نقد حیات، خپرنډوی؛ کلاسیک خپرنډویه ټولنه، (۲۰۱۶)، مخ ۲۹
- (16) فهیم، نور احمد ژباړن، بنځه د سعدي د شعر په روڼا کې، بېلابېل لیکوال. خپروونکی؛ خان فرهنگ اسلامي ایران پېښور، (۱۳۸۱ش)، مخ ۲
- (17) راز، راز محمد، کاسمک سکسوبلیزم، خپروونکی؛ فکر نو ادبي فورم پښین، (۲۰۱۱)، مخ ۲۵